

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er faktisk enig med fru Henriette Kjær i, at ministeriets jurister er de fremmeste eksperter, som det blev sagt fra talerstolen, men jeg er nødt til at spørge Det Konservative Folkeparti, om de ikke synes, det er urimeligt, at det lige præcis er de jurister, der skal bruges til at tage det skøn, og at vi som politikere altså fedter den politiske vurdering i familiesammenføringsager af på juristerne, at det ligger på deres skuldre, at det er dem.

Hvorfor vil Det Konservative Folkeparti ikke være med til, at der kommer forudsigelighed i lovgivningen, så de mennesker, hvis retssikkerhed vi taler om her, også ved, hvad de har at rette sig efter, så det ikke sådan er ude i tågerne og er et skøn? Den gennemsigthed, der skulle til i den her sammenhæng, kunne også være, at lovgivningen var til at forstå, og der kunne vi jo have en fælles forpligtelse til at sørge for, at det blev sådan.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det er et spørgsmål, jeg er meget glad for, for det er nemlig noget af det, vi ikke har fået diskuteret så meget her i dag. For det første vil jeg godt sige, at vi altid er interesseret i at diskutere lovkvalitet og forståelighed af lovene, og det var også derfor, at jeg, da jeg var spørger og fru Anne-Marie Meldgaard stod heroppe, spurgte, hvorfor man ikke, hvis man synes, der er noget i lovene, man ikke er tilfreds med, kommer til de partier, der har stemt for, og så kunne vi i fællesskab prøve at se: Kan vi gøre noget bedre her?

Så kommer vi til det med skønnene, hvor fru Anne-Marie Meldgaard mener, at det er uretfærdigt eller urimeligt over for embedsmændene at lade dem foretage det skøn, men det bliver vi da nødt til, det her handler om mennesker. Vi har sat nogle rammer op, og så må man skønne inden for de rammer.

Kl. 12.05

Mener fru Anne-Marie Meldgaard virkelig, vi skal have så rigid en lovgivning, at det er skåret ud i pap præcis hvordan og hvorledes, så der ikke foretages nogen skøn og tages de hensyn, som også nogle gange er nødvendige? Det bliver vi nødt til, når det handler om mennesker. Og det ved jeg at embedsmændene er vant til, det gør man også ude i kommunerne inden for sociallovgivningen, så det er altså et arbejde, der ikke er ukendt for embedsmænd.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg er glad for den åbning fra Det Konservative Folkepartis side.

Men jeg vil spørge fru Henriette Kjær, om hun ikke synes, det er urimeligt, hvis man står i en sag, hvor der bliver lavet et skøn, og får et afslag, f.eks. fordi man ikke kan forsørge sin ægtefælle, og så gør man en ihærdig indsats for at få den forsørgelse i orden, søger igen, og så får man et afslag, fordi man ikke opfylder boligkravet f.eks. eller man ikke er gammel nok eller sådan noget.

Ville det ikke være hensigtsmæssigt, at man den dag, man får sit afslag, får at vide: De og de ting skal der til for, at du overhovedet behøver at sende en ny ansøgning ind om familiesammenføring, i stedet for at vi kan opleve en ny sagsbehandling og en trækken tiden ud gang på gang? Burde det ikke være sådan, at den gennemsigthed og den gennemskuelse var til stede i det skøn, der bliver taget?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det mener jeg mere er en øvelse i, hvordan man i det hele taget skriver til folk fra offentlige myndigheders side, at man er mere præcis i sit afslag, mere præcis i at begrunde hvorfor, og måske også hjælpe personen videre med hensyn til: Hvad skal der så til, for at du kan opnå det, du gerne vil opnå?

Det er igen en debat, jeg meget gerne går ind i, men der mener jeg altså ikke, at det forslag til vedtagelse, man har fremsat her i dag, vil løse det problem overhovedet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes jo, at fru Henriette Kjær's ordførertale egentlig meget godt afslørede, hvorfor der er behov for, at vi kommer lidt mere i dybden, sådan at vi kan få en reel diskussion af, hvad der kan være af problemer i den nuværende udlændingelov og ikke mindst i administrationen af den.

For det blev jo sagt f.eks., at hvis man er utilfreds, så kan man jo bare klage i Integrationsministeriet, og i øvrigt også, at denne her kritik er blevet afvist af Integrationsministeriet. Jeg siger bare, at der jo er meget lidt konkret forholdt sig til den kritik, som faktisk er rejst, og som er rejst på baggrund af konkrete eksempler.

Lad mig tage et enkelt eksempel: En herboende tyrkisk kurder har boet her i landet hele sit